

ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ

(Κυριακή των Βαΐων)

Ο Κύριος μπαίνει θριαμβευτικά στα Ιεροσόλυμα. Μέρα χαράς και δόξας. Σε λίγο όμως τη χαρά τη διαδέχεται η λύπη.

Ο Νυμφίος της Εκκλησίας προχωρεί προς το «εκούσιον πάθος». Οι συγκινητικές ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας μας βοηθούν να ζήσουμε από κοντά. Να νιώσουμε τα πάθη τα σεπτά του Κυρίου.

Στον Σταυρό επιτελέστηκε το μεγαλύτερο θαύμα των αιώνων! Η σωτηρία του ανθρώπινου γένους.

Αυτός «τας αμαρτίας ημών ανήνεγκεν εν τω σώματι αυτού επί το ξύλον».

Το μέγεθος και το βάθος της σταυρικής θυσίας είναι μοναδικά.

Στον Σταυρό αποκορυφώνεται ο πόνος και η οδύνη του Κυρίου.

Πόνεσε πολύ ο άγιος και αναμάρτητος, για ν' απαλύνει το δικό μας πόνο. Να μεταβάλει τις θλίψεις σε μέσον απολύτρωσης.

«Χριστός έπαθεν υπέρ ημών, υμίν υπολιμπάνων υπογραμμόν, ίνα επακολουθήσητε τοις ίχνεσιν αυτού» γράφει ο Απόστολος Πέτρος.

Αν οι άνθρωποι φάνηκαν αγάριστοι σταυρώνοντας το λυτρωτή, Εκείνος προσφέρει σε μας τη σωτηρία. Μας καλεί να Τον μιμηθούμε στον υπέροχον αγώνα της αρετής και της αγιότητας.

Τα φρικτά πάθη αποτελούν για μας αιώνιο παράδειγμα αγάπης. Αυταπάρνησης. Αυτοθυσίας.

Υπακούει αδίστακτα στο θέλημα του Πατέρα. Και φέρνει σε πέρας το έργο της σωτηρίας των ανθρώπων. Γνωρίζει πόσο δύσκολο και σκληρό είναι το έργο τούτο.

Όταν οι μαθητές Τον προτρέπουν να αποφύγει το μαρτύριο, απαντά επιβλητικά: «Το ποτήριον, ο δέδωκέ μοι ο πατήρ, ου μη πίνω αυτό;»

Τις τελευταίες στιγμές του μαρτυρίου δείχνει άφθαστην υπομονή και καλωσύνη.

Παρακαλεί για τους σταυρωτές Του: «Πάτερ άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσι».

Στον ληστή, που μετάνιωσε, ανοίγει τον Παράδεισον. Και τον βεβαιώνει, ότι «σήμερον μετ' εμού έση εν τω Παραδείσω».

Το άγιον παράδειγμα του Κυρίου καλούμαστε να ακολουθήσουμε όλοι.

Ο αγώνας είναι δύσκολος. Και σκληρός.

Χρειάζεται ο καθένας να σηκώσει τον Σταυρό του. Και να προχωρήσει. Στον αγώνα μας αυτόν δεν είμαστε μόνοι.

Από τον Σταυρό του Κυρίου θα αντλούμε θάρρος και δύναμη.

Ο Σταυρός Του θα είναι ο φάρος, που θα μας φωτίζει το δρόμο. Και θα μας καθοδηγεί.

Πάντα σ' Εκείνον να στρεφόμαστε. Μέχρι το τέλος της ζωής μας.

Ένα να θυμόμαστε. Από του Γολγοθά το ύψος ιριδίζει η Ανάσταση.

+ ο π.Γ.